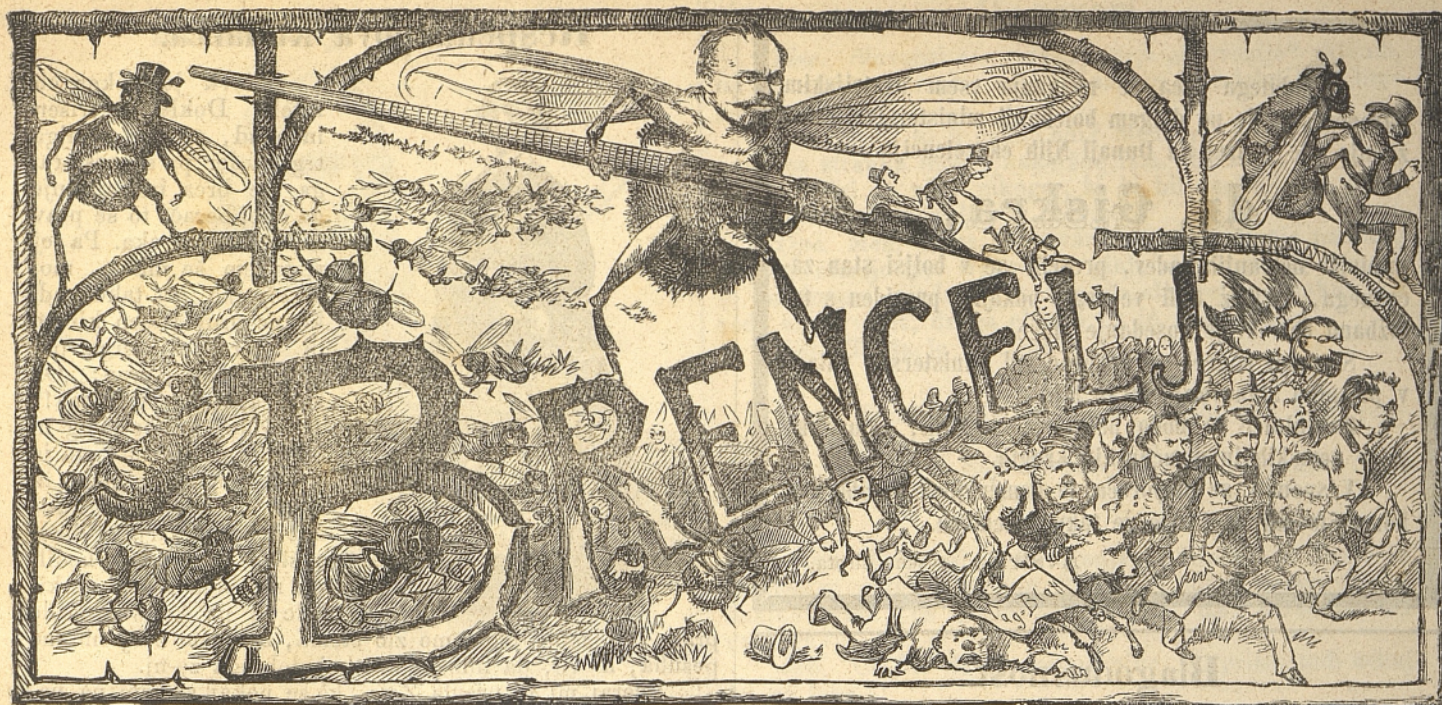

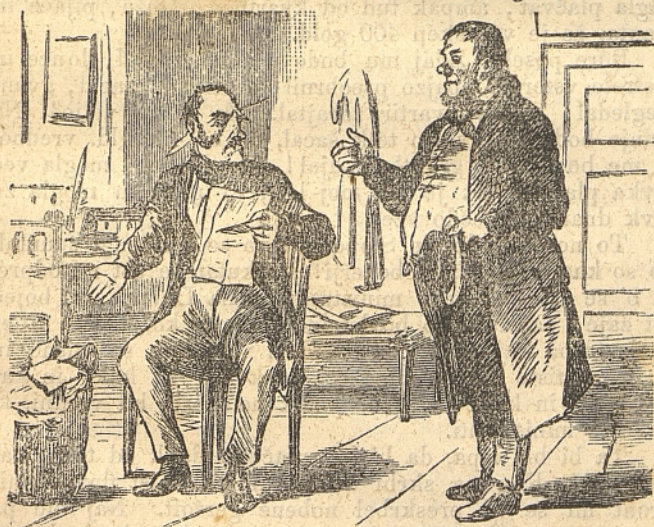
Letnik II.

v lažnjivi obleki.

Štev. 6.

Izhaja v mesecu dvakrat, kedar ga je volja. — Veljá celo leto 2 gold. 40 kr., pol leta 1 gold. 20 kr., četrt leta 60 krajc. Posamezne številke se dobivajo po 10 kr. v Klerr-ovi bukvarnici na velíkem trgu št. 313.

Slovenščina v uradnji.

Uradnik. Čemu pa že zopet Oni v kancelijo pridejo? Saj niso bili forladani!

Župan. Bom prosil, gospod predstojnik, da se mi ta-le dopis v slovenskem, meni bolj razumljivem jeziku pošlje.

Uradnik. Oho! So bili pa že tudi Oni na taboru, kjer so slovenski švindlarji puntarske govore držali.

Župan. Prosim, gospod predstojnik, jaz se opiram na postavbo, ktera v §. 19. veli uradnijam, slovenskemu ljudstvu le slovenske dopise pošiljati in slovenske vloge slovenski reševati. Meni pa ste poslali tu na slovensko prošnjo nemški odgovor, kterega ne razumem niti jaz niti kdo drugi v naši srenji. Tedaj si ne vem drugače pomagati, ko da prosim Vas, da bi mi hoteli stvar razjasniti v mojem maternem jeziku.

Uradnik. Hm! Le iz prijaznosti do Njih Jim bom

erkleral erledigungo, pa ne v slovenski, ampak v kranjski šprahi, ktero tudi zastopim. — Naj poslušajo! Oni so tukej ancajgali, da se je Njih gmajna z bližnjo sosesko zglihala za en tal grunta, skoz kterega pelje pecirkna cesta, ktero ima Njih gmajna fliht pošodratí. V glihengi pa ni nič na to riksiht vzeto, ali bo entveder Njih gmajna šoderngo pezorgala, ali pa tista, s ktero ste se zglihali, ali pa obedve in solidum. Zavolj tega bi lahko ustala kakšna štrita med folmohtarji od gmajn ali med glidami gmajne, in nobeden bi ne hotel ceste pošodratí. Zato ta glihenga ne more bit giltovna, ker tak kontrakt po gezecu ni culesik. Alzo je ta handlunga pod štrafengo in gmajne plačajo 5 gold. štrafenge. Oni so kot purgermajster ali foršand ferantvortni za vse, kar se v gmajni zgodi ali bešlisa v gmajnarski zicungi. Zato se Jim diktira 5 gold. štrafenge, ktero naj potem pri gruntarjih ajntrajbajo. — Vidjo, to je inhalt te cušrifte, in vsak, kdor ima le pisł ferštonda, jo bo prec kapiral.

Župan. Ne zamerite, zdaj ravno toliko vem, ko poprej. Samo toliko sem razvidel iz nekterih besed, ki so mi po briču znane, da ste moj dopis napak razumeli.

Uradnik. Kdo Jim je dal ferbežnost, meni to naprej metati?

Župan. Vaše razjasnilo. Prosim, berite dopis!

Uradnik (jezno.) Tukaj stoji: „Podpisana županija nazonanja, da se je v gmajni tik kantonske ceste nekaj zgodilo. Kos zemlje, ki — itd.“ Se to ne reče v bolj zastopljivi šprahi, kot je iztuhtana slovenska; „podpisana gmajnarska županija ali foršteunga ancajga, da je gmajna ali občina, kakor pravite po slovensko, se zglihala ali pogodila za kos grunta zraven pecirkne ceste? he?“

Župan. Božja milost! Kdo Vas je učil slovenščine? „Gmajna“ pomeni „gojzd“, nikdar „občina“, „pogoditi se“ je kaj drugega ko „zgoditi se“ itd. In zato, ker Vi ne umete slovenskega jezika, bomo mi kazni plačevali. Da, vzemite si učitelja, da Vas v slovenščini „abrihta“, jaz mu dam 5 gold. na mesec iz svojega žepa.

Pobitega srca se naznanja vsem avstrijskim narodom, da je po dolgem bolehanji ministerstva vsled zadnje sile (krize) na Dunaji Njih ekselencija

dr. Giskra,

minister notranjih zadev, preselil se v boljši stan začasnega, najbrž tudi večnega pokoja, previden s tolažbami cele svoje dosedanje plače.

Slovesni pogreb in spreved od ministerske palače v privatno stanovanje je že bil.

Zahvalnice se bodo pele v slovenskih, žalostinke pa v nemških in nemčurskih krogih.

V spomin se priporoča le nemčurjem in liberalu-hom, Slovani ga imajo že tako v želodcu.

Avstrija, rešena sirota.

Blagodušnost.

Človeku srce vesolja skaklja, ako sliši dejanje blagodušnosti, kakoršno je sledeče.

Znano je, da so bili kmetje iz Janjč in okolice te dni obsojeni v težke ječe od 1 do 3½ leta, ker so se s turnarji pretepali. Ubogi kmetje, kateri zavoljo obilnega dela na polji nimajo časa posedati po „kehah“, so se vrlim turnarjem tako zelo smilili, da je to društvo sklenilo, mesto kmetov sedeti, češ, da imajo dovolj prostega časa, in da bi nobenemu turnarju ne škodovalo, če bi nekaj let sedel. Solze so se nam curkoma vile po obrazu, ko smo ginjenega srca bili priča, kako so se turnarji prepirali, kdo gré v zapor, kajti vsak je hotel bit prvi. Res, čudovita blagodušnost!

A s tem blagi turnarji še niso bili zadovoljni. Skrivaj so pobirali in podpisovali velike zneske, da bi plačali stroške sodnijske preiskave, ktere bi morali po razsodbi plačati ubogi kmetje. Pa nemila policija je ovohala to nepostavno in kazni vredno početje, in hitro ustavila biro.

Naj še kdo turnarjem kaj reče!

Važna dogodba.

Iz Dunaja se naznanja po časnikih, da je izstopil dr. Giskra iz kroga ministrov. V Ljubljani se je zgodila druga stvar, ki stresa svet; gospod Zakrajšek je izstopil iz mestnega zbora.

Kdor je zmožen pretehtevati in pretresati enake dogodbe po skušnjah iz zgodovine, bo hitro uganil, da je med tema možema neka zveza, kajti oba sta se odpovedala ob enem političnemu dejanju. Gospod Zakrajšek v Ljubljani, dr. Giskra na Dunaji.

In res, če pregledamo zgodovino polpretečenega časa, vidi se, da sta bila Zakrajšek in Giskra skoro vedno v dotiki; Zakrajšek je podkriževal spomenice, ktere je minister Giskra prejemal, Giskra je dajal ukaze, ktere je Zakrajšek čul brati in spolnoval; Giskra je bil v nevarnosti, brž mu priskoči Zakrajšek s svojim križem na spomenici in ga navduša, da naj se drži trdno ustave. Zdaj pa, ko se Zakrajšek ni mogel več zdržati na mestnem stolu, je tudi Giskra zgubil pogum in zapustil sedež, na katerem se je le s pomočjo Zakrajškovo obdržal.

V zgodovini se nahaja le redko en sam veljaven mož, večidel se prikaže v kratkem drug. Naš liberalen vek je tedaj imeniten po Giskru in Zakrajšku, ktera sta se žalibog! odpovedala ob enem javnemu delovanju v korist Avstrije.

Rešpehtarjova kuharica.

Človk je koker en kifec. Dokler je frišen in mlad, se vse za-njga trga, kder pa se postara, ga vse brca in nazadnje ga dobi berač, to se prav kifec, ne človeka. Pa sej jest sem še mlada, moj šocelj me 'ma tako rad, koker prov frišen kifec, in kder mu kterga pomolim, vselej prav: „Oh Špelca, kok s' ti luštna!“

Zdej ga že dolg ni blo k men, mende mu je preveč šteng do mene in kder bom spet h kakšnem rešpehtarju v dinst pršla, bo že spet hodil, da mu bom dala kak kifec al pa kakšen pislec

prate. O, moj Johan me zlo štemá, zato me zdaj nič ne pesuha, k' vé, da nimam nič kej dobrega za-nj.

Včeraj mi je pravla Žefa, k' se nekaj zastopi na politiko, k' ima kučarja, kter je per regirengi, da so na Dunaj stuhtal eno postavo za taberharje in posle, k' se ji reče tajč: lonštajarbagerl, ne, kzecl — človk se zmeraj zagovori.

T'ga se je še mankal! Saj si še človk tako komaj tolk peršpara, da s' naprav praznično kijkljo, da more v nedeljo na Roženpoh al' pa v Šiško špencirat iti v gvantu, kakršen se za praznik šika. Zdaj bi pa mogla plačvat davk od tistih grošov, ktere mi gospoda še tako čas dolžna ostane. Pa ne samo od tega, kar dobim lona, bom mogla plačvat, ampak tud od kvartirja, špiže, pijače in gvanta, če je vse skep 400 gold. vredno.

Bóre posel! Zdaj mu bodo v žlico gledal, lonce in kastrole vsteral, špajzo preobrnil, postljo prešacal, gvant pregledal, pa še kvartir zarajtal. Za božjo voljo! Na zadnje bodo res vse to tolk šacal, da bo 400 gld. vredno, pa me bodo pod gruntbuh djali! Morda bom mogla več davka plačat, ket je ves moj lon, al pa bom mogla za davk dnar na posodo vzet.

To ne more bit in Slobenerji so se v zicengi spuntal. To so kempeljni, ti Slobenerji! Meškutar še ust ne odpre, da b' se spuntal prot ministrantom na Dunaj, je boječ ket zajc, pa siten ko bovha in predrzen ko snica. Kder pa je treba kaj strit, da b' ldem vstregel, se stisne in skrije za tiste ministronte, k' človk ne vé, kako in kaj je z njim in kake vere so. Velik ne morjo bit vredni, k' so še le ministronti.

Ta bi bla lepa, da b' jest plačvala davk od tega, kar zaslužim! Kdo pa skrbi mi za dinst? Tist financministront mi še ni preskrbel nobene geršoft. Naj me pa vzame sam v dinst, polej mu bom pa plačvala davk, če mi dá 30 gold. lona na mesec in drug vse frej.

Koko bo pa tačas, kder je človk brez dinsta, koker sem zdaj jest? Zdaj naj pa plačuje tist ministront men davke. Če se bodo take postavle sklepale, bomo pa vsi posli aufkindal, pa naj gredó ministronti služit.

Pa res! Koker de bi bil človk sam zato na svet, da davk plačuje! Na zadnje še brez folmaht od pecirka ne bo smel nobeden umret, al pa bo še pos štempljan, s kterim gré duša v nebesa, in sv. Peter bo terjal per nebeških vratih groš za vstopnino. Tega se še manka!

Svet se že ves meša, zdaj more vsak cajt prit antekrist!

Ce nam ta davk nalože, se bova s Žefo feršverale in vse naše pekantarce z nama. Nak! v dinst pa že ne gremo več, bodo že vidli rešpehtarji, k' tak davk diktirajo, kdo jim bo napravljaj šniceljne in rosbratljne.

Käsmacherjeva pesem.

Hali, halo!
Želoda dost' še bo!
Tirolec sem bil rojen,
Domá prav slabo sojen.
Hali, halo!
Želoda dost' še bo!

S Tirolskega pobegnem,
Na Laško se potegnem.
Hali, halo! itd.

Pa tam se slab' godilo,
Ni dost' želoda bilo.
Hali, halo! itd.

Kopita tam poberem,
V gorenske kraje derem.
Hali, halo! itd.

V Ljubljano se privlečem,
Nemčurski frak oblečem,
Hali, halo! itd.

Slovencev dobro srce
Ni dalo meni brce.
Hali, halo! itd.

Prijazno me sprejeli,
V bolnišnico me vzeli.
Hali, halo! itd.

Tam so mi službo dali
In dobro me plačali.
Hali, halo! itd.

Zdaj Dežmanovo maslo
Je mene dobro paslo.
Hali, halo! itd.

Svet'valca me zvolili
Nemčurji so po sili.
Hali, halo! itd.

Zdaj maslo sem prodajal,
Slovencem rad nagajal.
Hali, halo! itd.

Slovenci se jezijo,
Pa me ne zapodijo.
Hali, halo! itd.

Nemčurjem zdaj jaz strežem,
Slovenski kruh si režem.
Hali, halo! itd.

Prav tolsti so pišanci,
Pa tud' slovenski žganci.
Hali, halo! itd.

In sklep zarad jezika
Se mene ne dotika.
Hali, halo! itd.

In če me tud' spodijo,
Nemčurji me redijo.
Hali, halo! itd.

Jaz in kosmat' moj kužek
Imava že zaslužek.
Hali, halo! itd.

Dokler nemčurska vlada,
Nemčur nikdar ne strada.
Hali, halo! itd.

Ko b' časi se skazili,
Jo bomo potegnili.
Hali, halo! itd.

Saj ni, da bi do smrti
Bil v Avstriji razdrti.
Hali, halo! itd.

Bo pruska tud' dežela
Kak hrast še za-me 'mela.
Hali, halo!
Želoda dost' še bo!

Pogovori.

Tine. Slovenci so v zadnji seji „Slovenije“ sklenili, da se narodna stranka v Ljubljani ne bo udeležila volitev za mestni zbor.

Jože. Se ti to li čudno zdi? Meni ne. Kedar bo imela narodna stranka možé, kakoršne ima liberalna, jih bo že volila. Zdaj pa nima nikogar, ki bi bil zaslužil, da bi ga med liberaluhe posadila.

Tine. Meni se pa zdi stvar drugačna. Možje narodne stranke nimajo vsi frakov in pinj, da bi hodili županu in deželnemu predsedniku k godu ali prejemu kakošnega reda srečo vošit, druga obleka pa je nespodobna.

Jože. Tvoja je tudi prava.

Tone. Nemškutarji trdijo, da so Slovenci krivi pretepa na Janjčah.

Jaka. Zakaj? Saj Slovenci niso šli na Janjče in se tudi niso s kmeti pretepali.

Jaka. Reši mi to-le uganjko. Kmetje iz Janjč in okolice so dobili vsi skup 28 let in nekaj mesecev ječe. Koliko pride, če bi te leta razdelil med turnarje, na vsakega?

Jože. Če boš dajal take uganjke, bo prišlo tudi nekaj let na tebe.

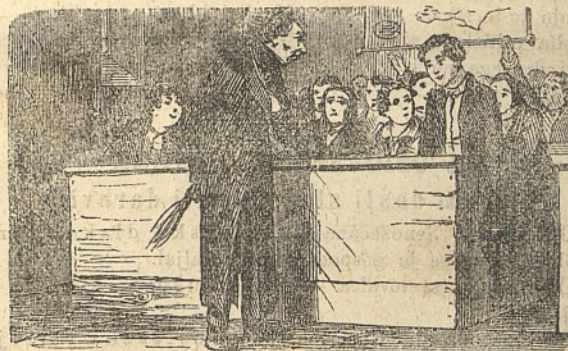
Jože. Koga boš ti volil v mestni zbor?

Tone. Jaz? Ranjkega Kajfeža.

Jože. Ta je mrtev, ne bo mogel nič delati.

Tone. Saj v mestnem zboru se sploh nič ne dela.

V šoli.

Učitelj. Večkrat slišite besede „liberalnost“, „ustava“, „enakopravnost“, „protest“. Mi vé kdo povedati, kaj pomenijo?

Deca. Ne, ne! Nobeden ne vé!

Učitelj. To se mi je zdelo! Poslušajte tedaj, da ne boste zjali, kakor vol v steno, kedar slišite kako besedo. Liberalnost ali svoboda je naprava, ktera dovoli vsakemu prosto gibanje v po postavi odmerjenih mejah.

Na to vstane v šoli velik hrup, drug zgrabi družega za lase in slišati je pok gorkih zausnic. Eni jokajo, drugi kričijo. Slednjič zgrabi učitelj metlo iz kota in prav krepko udriha po rogoviležih.

Tone. Zakaj nas tepete! Saj ste ravnokar rekli, da je dovoljeno vsakemu v odmerjenih mejah se prosto gibati. Naša meja je šolsko obzidje.

Učitelj. Molči! poslušaj do konca. Ustava je naprava, ktera brani prestopke in kaznuje; vaša ustava je na pr. ta-le metla, s katero sem vas vsled meni po ustavi pristojne oblasti pretepel. Ta ustava mora biti enakopravna, tedaj jih bom naštel vsakemu enako število na hrbet. Ako potem jokate in se branite, je to protest, kteri vam pa nič ne pomaga, ker sem jaz močnejši od vas. Ste razumeli?

Zahvalnica.

Štejemo si v ljubo dolžnost, tu javno zahvalo izreči vrlemu in umnemu gospodu dr. Kasmacherju, ki je na pustno sredo staro babo žagal.

Vsi tisti, kateri so šli gledat, in med tem dobro zabeljene žgance zamudili.

Zdihljej.

Dr. Giskra je bóje šel. Komu bomo zdaj pošiljali zaupnice?
Ljublj. konšt. mestni zbor.

Bister odgovor.

Prišel je nek nadzornik šol Pot'vaje po dežel' okol' V kmetijsko prosto šolo, Kronika tega ne pové, Je bil Zavašnik, ali ne, Al' drug z glavico golo. Učil je ravno katehet, Nauku krst je bil predmet, Kdo v sili sme krstiti. Nadzornik, radoveden zlo, Kot sploh nadzorniki vsi so, Brž sklence poskusiti, Kolk' deca svet'ga nauka zná, Kak zapopadek da imá O tem nauku vere. Da b' skusil nad njim učenost, Pripraven mu je deček prost, K' ga iz klopi si zbere. „Razjasni mi, ti deček mlad, Učiš se, vidim tu, prav rad, Vprašanje to-le silno: Če b' sila pritiskala zlo, Pri roki družega ne b'lo, Ko v policiu vino, —	Bi krst li tak veljaven bil, Če b' dete z vinom ti polil? Ne b'lo bi to pregrešno?“ A deček mu nasmeje se, In s krepkim glasom brž začné: „To ni vprašanje smešno! Lastnost poznati treba bo In tiste, kateri ga pijó. Ni vse enako slabo. Če b' na primer podala mi Se kapljica, k' jo p'jete Vi, Pri krstu ni za rabo; Če b' kršeneca z njo oblił, Prot' zakramentu bi grešil, Posmehoval se verí. Ak' pa podá se mi bokal, Ki oče moj ga gostom hval' In po policih meri, — K' mu ušla je čisto vinska moč, Čeravno se za vino toč', — Ne bal bi se pregrehe. Ta krst veljavo bi imel, S tim vinom krstit vsak bi smel Še prej, ko s kapom strehe“.
---	---

Za oslovski spominek

so nam došli sledeči mili darovi:

Od nekega Senožčana — oslovska dlaka, katero je tam pobral, kjer se je gospod Demšar valjal.

Od nekega svetovalca — dolga ušesa, ktera je dobil v zadnji seji.

Od gospoda dr. Kasmacherja — oslovska vstrojena koža, na kateri je pisana njegova diploma.

Od ljubljanskih turnarjev — stara zastava.

Več primernih daril je še na poti.

Pričakuje se, da naš oklic ne bo butal na gluha ušesa, in da bodo doneski prav obilno dohajali.

Vprašanje.

Spominjam se še nekoliko, da je nek nemškutar nekaj tistemu, kdor dokaže, da so bili turnarji na Janjčah oboroženi, obljubil 1000 gold. Vprašam tedaj: 1. Mi vé kdo povedati, kje bi jaz dobil tistih 1000 gold., ker je dokazano, da so bili oboroženi? 2. Ali so ti denarji taki, kakor Bleiweisovih 50 gold.? **Krakovčan.**

Čudo nečuvono!

Pri nas v Kastvi dobiva se masla iz ptičjega mleka prav po ceni. Priporoča ga osobito ekspedicija nemčurjem, renegatom in izdajalcem, kateri ga tudi po znižani ceni dobivajo.

Zeisig, Carlevaris & comp. Marceglio.

OGANJKA.

Sploh znano svetu imé je moje,
Na čelu bil sem marsikje;
Živim od pravn, pravice iščem,
In kmet skor vsak za-me že vé.
Če pa mi zadnjo črko vzameš,
Sem mrtev, le še pes
Povoha me al revče ubogo
Prodá me; suh sem ves.
Če pa zмениš mi prvo črko,
Mesto nje mi „H“ pridaš,
Me najdeš tam, kjer ni ga pota,
Kjer ropar samce straš'.
In s črko „G“ sem v trdni zvezi
S prejšnjo, pa nikdar na stezi.
Vendar mora prvo trdne druge 'meti,
Da zamore med nemčurji mirno ž'veti.
(Rešitev prihodnjič.)

Velkonedeljskim radovednežem!

„Brencelj v koledarjevi obleki“ se že izlega, a tistega ne mislite, da bo za praktično rabo. Nemčurji pravijo, da ni „Brencelj“ za nič, tedaj sploh za nobeno rabo. Znano pa je, da za slabim le redko kaj boljšega pride, tedaj bo vse za nič, kar je „Brencelj“nove“ krvi ali rodovine. Koledarjevo obleko obleče „Brencelj“ le iz jeze do nemškutarjev, ktere bo potem celo leto neprenéhoma pikal in ne samo, kakor v navadni lažnjivi obleki, po dvakrat na mesec. Ni Vam tedaj misliti, da bo „Brencelj“ spremenivši obleko postal koristen mrčes, nemškutarji, kateri imajo pri nas besedo, katerih mnenje je tedaj veljavno, ga ne bodo nikdar hvalili.

„Brencelj“.

Naznanilo.

50 gold.,

ktere je bil dr. Bleiweis obljubil za turnarsko zastavo, se daje na posodo. Več o tem

deželna sodnija.

Prav po nizki ceni

se bodo v kratkem prodali

4 vedri vina,

kteri so bili obljubljeni kmetom na Janjčah za pretep nemškutarjev. Natančnejši pogoji se izvedó pri

deželni sodniji.

Na prodaj sti

2 spomenici konšt. zbora,

kteri sti se najdlj pod klopjo ministerske sobe, ko jo je bil Giskra zapustil. Ker nisti za nobeno rabo, se bosti z drugim nepotrebnim orodjem vred prodali tistemu, kateri več za-nju obljudi.

Oskrbništvo Giskrove zapuščine.